

igen jelentékeny. Az egyedüli óvszer ellene az, hogy az elszáradt ágrészeket levágják s elégetik. Január és február havában a kitelelő hernyót meglehet ölni, ha az ágakat petroleum emulzióval vagy egyéb olajfélével bekenjük. A.

Az *Oxytrypia orbiculosa* történetéhez magam is kívánok adatot hozzájárulni. Tudomásom szerint *Anker Rudolf* 1862. október havában a *Chondrosoma fiduciaria* gyűjtése végett a budai kincstári erdőbe kimenvén, feltűnt neki egy különös módon röpkülő lepke, melyet üldözőbe vett és szerencsésen meg is fogott. Minthogy azt azonban nem ismerte, meghatározás végett elvitte *Frivaldschy Inré*-hez, ki az állat nevét megmondván, a rosz karban levő példányt két aranyért magához váltotta. A szerencsés felfedezőnek bátyja, *Anker Lajos*, azonban ezt az árt keveselte s ennek folytán *Rudolf* a lepkét visszavette. Arra következő évben Ankerék több szép példányt fogtak, de a ritka fajnak termőhelyét néhány évig titokban tartották. Az *O. orbiculosa* előfordulása természetesen *Pech János* budai lepkésznek is tudomására jutott s annak termőhelyét minden áron kikutatni óhajtván, felkereste *Zimmermann Henrik* katonai törzsorvost, kiszintén lepkészettel foglalkozott, és e célra pénzbeli támogatást kért tőle. *Zimmermann* ráált és havi 10 frtnyi segélyt állapított meg. Ezzel a költséggel *Pech* a nejét és fiát a kincstári erdősz lakásában elszállásolta tavasztól késő őszig, megbízáván őket azzal, hogy Ankerék minden lépését a kincstári erdőben tartsák figyelemmel, s őket különösen az *O. orbiculosa* gyűjtése közben lepjék meg, a mi nekik sikerült is. Így vált azután a becses lepke termőhelye közismeretessé. *Pável János*.

Méhetőlő jáczint. A „Rovartani lapok“ V. k. 7. sz.-ban „Méhetőlő virágok“ cím alatt *Hudák Ede Ágost* azt állítja, hogy az ablakában levő jáczintvirágok megmérgezték a méheket, ezek vastag rétegben borították az ablaktáblát, legnagyobb része el is pusztult. Meg kell jegyezni, hogy nézetem szerint *Hudák* úr nagyon téved. Azok a méhek nem a jáczint által, hanem az ablak által ölettek meg. A méh ha ablaktáblához kerül, nem igen szokott onnan eltávolodni, hogy egy körülröpkülés után újra szerencsét kísértsen a megszabadulásra, míg a légy, mely ha ablakba ütődik, egypárszori kísérlet után elrepül onnan, hogy újra az ablakhoz üsse fejét. A méh még az ablakkeresztfáján sem tud átmenni, addig kínlódik az ablakon, míg erejét elvesztvén az ablakdeszkan pihen és bizony ott el is pusztul. Ha *Hudák* úr tiszta mézzel csalogatja a méhet ablakába, ugyanazon eredményre jut, különösen tavasszal és ősszel. *Vánky József*.

***Aporia crataegi* L. eltérése.** Nőstény, szélessége kifeszítve 68 mm. Feje, tora és potroha koromfekete, szintúgy a csápok is, melyek fehéres bunkós vége annál élérkebben kéri. Egész felülete *füstös fekete*, olyan mintha fenyőkorom ellepte volna, kivéve a rendes pillangónál szürkés kis helyeket a szárny külszegélyén, a melyek szürkék maradtak, és a rendes nősténynél a felső szárnyon üvegesnek látszó elég nagy középtérsét, mely gyér fekete pikkelyezést mutat ugyan, de a ferde oldalnak fehér pikkelyezése foly-